

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 98

פרשת שמני שבת פרה כ' באדר-ב' תשע"א

בס"ד

הציבור הרחב מוזמן
לכנס התעוררות
והתחזקות באמונה מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א

ביום רביעי כ"ד באדר ב' (30/3)
בשעה 20:30

בבית הכנסת
"משכנות ישראל"
שד' בן גוריון, רח' ברק 10

לוד

בואו משפחה!

מלכות וקסברגר

לגנונות ולעבודות
יצירה

של עודפי דפוס וניירות צבעוניים
והטבעות זהב ועוד ...

במחיר זול מאד

ראשון ושלישי 8.30 - 10.30 בערב

וילקומירר 9

בני ברק

אגם חזנים

לבקר ולהתעדכן באתר
"תאיר ניר"

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

כנסים וסיפורי הרב זצ"ל האלף
סיפורי השבוע של הרב
רישום לקבלת הלואה השבועי לחייו
ספילוינג, אימונים ואירועי גימנסיה

www.tairneri.co.il

זמני שבת

כנסת שבת

17:18	ירושלים
17:33	ת"א
17:25	חיפה
17:35	ב"ש
18:31	ירושלים
18:33	ת"א
18:32	חיפה
18:32	ב"ש

יוצא לאור ע"י
תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. ליוש דרום 79315
טל. 08-6610015 פקס 059-599-590
tairneri@gmail.com דוא"ל

מסר לעם ישראל בארץ ובעולם

פרשת שמני תשע"א

מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

הקב"ה מלך מלכי המלכים, מראה לעם ישראל שרק התחילו בהשתדלות לקיים את עשרת הדיברות, והוא נותן להם על החשבון ניסים גדולים וגלויים. עם ישראל עשו מעט והקב"ה נתן להם כל בקשותיהם, רק שיבינו שהקב"ה רוצה את בניו אליו.

כל כור אטומי, בכל מקום ומקום בעולם, שתהיה מטרתו לעשות רע ולהרוס את העולם - יפגע, יתפרק ויהרוס מה שסביבו. הכורים ביפן שנפגעו, זה נקרא שה"שד יצא מהבקבוק" והתגלתה האמת.

האוויה שנתפסה - זה נס גלוי. הנשק שהתגלה בה זה אפילו לא אחוז אחד מהתחמושת והנשק שיש בעזה. כל מה שהם יורים לכיוון ארץ ישראל הקדושה, הפצמ"רים - זה ניסים גלויים וגדולים כדי לעורר את עם ישראל לתשובה ולקיים את עשרת הדיברות.

כל יהודי ויהודיה שיקיימו את עשרת הדיברות - לא יאונה להם כל רע ויזכו לטוב ולאשר ולחיים שמחים, כי הקב"ה אוהב שמבינים את סימניו ואותותיו. זה כח האמונה בקב"ה. אם תאמין בקב"ה תהיה מוגן ושומר ויהיה לך שפע של טוב עד בלי די.

כל מדינות ערב ימשיכו להילחם זו עם זו ובתוך עצמם - "חרבם תבוא בלבם". הקב"ה עשה אותם כדוגמת מגדל בבל, שהרגו זה את זה בתוך עצמם. בסוריה תימשך המהפכה לגדול ובכל שאר הארצות, ההסתבכויות ימשיכו כי הרע מכלה את עצמו - בעצמו.

ימשכו השיטפונות הקשים, ימשיכו הרי הגעש, ימשיכו הרוחות העזות ורעידות האדמה. העולם נמצא בתוהו ובוהו, חוץ מארץ ישראל הקדושה.

הקב"ה פוגע ממרחקים כדי להזהיר את היהודים בעולם שיעלו דחוף דחוף לארץ המוגנת והשמורה, ארץ ישראל.

יהודים אל תהססו, אל תכאיבו ואל תשחקו עם הקב"ה. נותן לכם רמזים, איתותים. זה הזמן וזו העת, לקפל הכל ולבוא לארץ ישראל הקדושה דחוף!

יהודים בכל העולם כולו, לא לחשוש מכל מדינות ערב סביבנו, שהם מסובכים ומסתבכים, הם יחסלו זה את זה ואת עצמם ולא יאונה שום רע לעם ישראל. אל תפחדו שהם ילחמו נגד ישראל. ההפך, יד' ה' בדבר והוא אחראי על כל תגובה.

תבואו לארץ, רוצה הקב"ה את בניו, בני ישראל בארץ ישראל הקדושה.

כל הקהילות בעולם: לסגור את בתי הכנסת ולצעוק ולצעוק ולומר ליהודים - עלו לארץ ישראל היום! לעזוב את עולם החומר והכסף שמשגע את בני האדם. **הקב"ה מנהל את העולם! הכל בידיים שלו.** כל מה שעושה הקב"ה בעם ישראל הכל אך ורק לטובת עם ישראל.

אורו של משיח הולך וגובר ומכלה את הרוע שבעולם. משיח בן דוד נמצא בארץ ישראל ומתפלל על עם ישראל, מבטל גזרות רעות מעל עם ישראל, גוזר גזרות טובות על עם ישראל ועושה ניסים גדולים לעם ישראל.

זו אמת לאמתה ובקרום מאוד מאוד יתגלה המשיח ויהיה שלום אמיתי, בארץ ישראל הקדושה ובעולם.

ולאחר מכן סעודה שלישית ולחזור לבית הכנסת לקריאת פרקי תהילים.

אך אמרו האחרונים, שכיוון שאיסור קביעת המדרש הוא מנהג ולא דין, וכיוון שישנה מצוה לקבוע שיעורי תורה בהלכה ובמוסר ובימינו נהגו למסור שיעורים אלו בזמן שלפני ערבית - אין לבטל שיעורים אלו, כדי להרבות תורה ולהאדירה. בפרט שבשעה זו קל ונוח יותר לקיים את "ויקהל משה".

ועוד על הכתוב אודות השבת "לעשות אותם", חידש ה"אור החיים", שכיוון שאין האדם עושה את השבת, הכוונה היא שחייב להוסיף מחול על הקודש. וזה נחשב כאילו עשה את השבת ולפיכך, אם רואה אדם שהשיעור מתארך ומתאחר גם אחרי יציאת השבת ושמח על שנזדמן לו לקיים את: "לעשות את השבת".

יהי רצון שזכות קדושת השבת ולימוד התורה יגנו בעדנו אלף המגן. (נערך בידי הרב טל חיימוביץ' מתוך דברי מרדכי, פר' ויקהל)

האם מותר לקבוע שיעור לפני ערבית של מוצאי שבת?

הרמ"א כתב (או"ח סי' רצ"ב, ס"ו): "נהגו שלא לקבוע מדרש בין מנחה לערבית, אבל אומרים פרקי אבות בקיץ ו"שיר המעלות" בחורף, וכל מקום כפי מנהגו. הטעם הוא מפני שחכם שמת, כל העם בטלים וכיוון שבשעה זו מת משה, רבן של ישראל, לפיכך מבטלים בו את הלימוד.

עם זאת, יש לזכור שיש חובה ללמוד בשבת. **בעל הטורים** ו"אור החיים הקדוש" מצאו רמז במילים: "ויקהל משה", שכך אמר להם משה לישראל: "הקהילו קהילות ולימדו תורה בשבתות, שכן לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל, אלא כדי לקבוע בהם לימוד תורה". על כן חייב אדם להרבות בלימוד התורה בשבת.

מכאן שהדרך הנאותה ביותר לקיים את הלימוד בשבת ויחד עם זאת להישמר במה שכתב הרמ"א, היא לקיים שיעור לפני מנחה או בצהרים

שו"ת בהלכה - הרב חניניה מלכה שליט"א - ראש ישיבת "רמת ישראל" - תלמים

עניין החלה - בקיום מצוות הפרשת חלה ואת עניין הנר - בקיום מצוות הדלקת נר שבת. וזה לשון הירושלמי: "אדם הראשון דמו של עולם... וגרמה לו חוה מיתה, לפיכך מסרו מצות נידה לאשה... אדם הראשון חלה טהורה לעולם... וגרמה לו חוה מיתה, לפיכך מסרו מצות חלה לאשה... אדם הראשון נרו של עולם היה שנאמר נר אלקים נשמת אדם וגרמה לו חוה מיתה, לפיכך מסרו מצות הנר לאשה". ומבאר ה"בן איש חי" כי מכיוון שחוה החטיאה את אדם הראשון בערב שבת - נהגו נשים לאפות חלות בערב שבת כדי שיקיימו את מצוות הפרשת חלה שהיא תיקון על חטא זה. וזה לשון קודשו "פת שבת יאפה בביתו, כדי שתוציא אשתו חלה מן העיסה **ודבר בעתו מה טוב**, לפי שבערב שבת נברא אדם הראשון שהוא חלתו של עולם ובו נעשה מה שנעשה" (בא"ח ש"ש לך לך, אות ו). לפי דבריו יוצא כי

עיקר עניין אפיית החלות הוא לקיים את מצוות הפרשת חלה. גם מדברי **הרמ"א** משמע כי עיקר עניין אפיית החלות בערב שבת הוא לצורך קיום מצוות הפרשת חלה "נוהגין ללוש כדי שיעור חלה בבית, לעשות מהם לחמים לבצוע עליהם בשבת ויום טוב" וכן כתב הרב יצחק יוסף בספרו **ילקוט יוסף** "יש נוהגים ללוש בערב שבת עיסה כדי שיעור חלה לעשות ככרות לחם ולבצוע עליהם בשבת, ובכדי להפריש חלה בברכה" (הל' שבת סי' רמג, ט).

לסיכום: המקורות המרכזיים למנהג אפיית החלות בערב שבת הם: א. מנהגה של אשת רבי חניניא בן דוסא. ב. תקנת עזרא המופיעה בתלמוד הירושלמי. שלוש סיבות למנהג אפיית החלות, מלבד הטעם הפשוט של כבוד השבת והן: א. שיאכלו בשבת פת ישראל ולא פת עכו"ם. ב. שתהיה פת מוכנה לעני. ג. לקיים את מצוות הפרשת חלה ולתקן את חטא חוה.

על שבעה ימים ולא על עשרה ימים היא מפני שבחג ראש השנה ובשבת שבניהם - ודאי שאוכלים בטהרה כלומר ודאי שלא אוכלים פת עכו"ם. על פי דברים אלו, ביאר הרמ"א בספרו דרכי משה, המקור למנהג אפיית החלות בערב שבת הוא דברי הטור הנ"ל והוא כדי שלא יאכלו בימים קדושים אלו פת עכו"ם. וכן כתב המגן אברהם (או"ח רמב, ס"ק ד) שמוכח מדברי הרמ"א שהטעם לאפיית חלות בערב שבת הוא כדי שיאכלו פת כשר ולא פת עכו"ם "וא"כ צריך לאכול החלות (שהם פת ישראל) בשבת ולא פת אחר".

אשתו של רבי חניניא בן דוסא שהיה עני מרוד, הייתה רגילה בכל ערב שבת לחמם את התנור ולשים בו דבר שמעלה עשן כדי שיראו שכנותיה את העשן ויחשבו שהיא אופה חלות. היא עשתה זו משום הבושה שהיו שכנותיה אופות עיסה לכבוד שבת והיא אינה עושה כלום.

כדי שתהיה פת מוכנה לעני בתלמוד הירושלמי מובא כי כאשר עזרא עלה מבבל הוא תיקן עשר תקנות, אחת מהם היא "שיהיו אופין פת בערבי שבתות שתהא פרוסה מצויה לעני" (ירושלמי מגילה פ"ד, ה"א). תקנה זו מופיעה בתלמוד הבבלי בגרסה שונה שם נאמר שהוא תיקן "שתהא אשה משכמת ואופה - כדי שתהא פת מצויה לעניים" (ב"ק פב). מגמרא זו מובן שבכל ימות השבוע צריך לאפות חלות שהדגש הוא שצריך לאפות אותן מוקדם לצורכם של העניים הרעבים. **ובשו"ת משנה הלכות** (ח"ט, סי' צה) כתב לישיב בין הבבלי לירושלמי שאומנם "נהגו לאפות בערב שבת משום כבוד שבת אבל בעיקר טעם התקנה גם לירושלמי הוא לאפות לצורך העניים ולא משום כבוד שבת".

תיקון לחטא חוה

שלוש מצוות מוטלות על הנשים והן: נידה, חלה והדלקת הנר. **המשנה** מבארת לנו את חומרת חשיבות השמירה על מצוות אלו באומרה לנו ש"על שלוש עבירות נשים מתות בשעת לִדְתָן, על שאינן זהירות בנידה ובחלה ובהדלקת הנר" (שבת פ"ב, מ"ו). **בתלמוד הירושלמי** (שבת פ"ב, ה"ו) מבואר כי שלושת מצוות אלו הן תיקון לחטאה של חוה שהחטיאה את אדם הראשון. אדם הראשון נקרא דמו של עולם, חלתו של עולם, וגרו של עולם. מכיוון שהחטיאה אותו היא צריכה לתקן את עניין הדמים - בשמירת הלכות נידה, את

מהו המקור לאפיית חלות בערב שבת? ומדוע נהגו ישראל לאפות חלות בערב שבת?

מנהג אפיית החלות

ראשית יש לבאר כי אין חיוב לאפות חלות בערב שבת, הדבר הוא בגדר מנהג בלבד כפי שפסק הרמ"א **"נוהגין** ללוש כדי שיעור חלה בבית, לעשות מהם לחמים לבצוע עליהם בשבת ויום טוב" (רמ"א או"ח רמב, א). ישנם מספר מקורות למנהג זה שנבארם בהמשך.

אשת רבי חניניא בן דוסא

הגמרא (תענית כד:) מספרת כי אשתו של רבי חניניא בן דוסא שהיה עני מרוד, הייתה רגילה בכל ערב שבת לחמם את התנור ולשים בו דבר שמעלה עשן כדי שיראו שכנותיה את העשן ויחשבו שהיא אופה חלות. היא עשתה זו משום הבושה שהיו שכנותיה אופות עיסה לכבוד שבת והיא אינה עושה כלום. **המגן אברהם** (שם, ס"ק ד) הביא ראיה מגמרא זו למנהג אפיית החלות וגם **החפץ חיים** בספרו **באור הלכה** (שם ד"ה והוא) כתב על פי גמרא זו ש"גם בזמן הגמרא היה מנהג קבוע לזה". מגמרא זו עולה כי אומנם היה מנהג לאפות חלות בערב שבת אך לא ברור מדוע נהגו במנהג זה.

שלא יאכלו פת עכו"ם

בתלמוד הירושלמי (שבת

פ"א, ה"ג) מובא כי רבי חייא ציווה לרב כי לפחות שבעה ימים בשנה יאכל חולין בטהרה וביאר **הטור** שהכוונה היא שבעשרת ימי תשובה שבין ראש השנה ליום הכיפורים צריך לאכול בטהרה ולכן נוהגים באשכנז שלא לאכול פת עכו"ם בעשרת ימי תשובה. הסיבה שהגמרא הזכירה רק

אם חס ושלום, יש לאדם שמונים אחוז נפש בהמית ועשרים אחוז נפש טהורה - הוא יוכל לקבל רק עשרים אחוז

מהנשמה. הנשמה לא נכנסת למקום של טומאה, כי היא חלק מהקב"ה. אך כשהנפש הבהמית של האדם קטנה ל-20%-10%, אז מתלבשים בו 80%-90% נשמה ורוח.

לכן גוי לא יכול לקבל נשמה, כי הוא כולו בטומאה. רק אם יתגייר יוכל לקבל נשמה המתאימה לנפשו ולגופו לפי הדרגה שטיהר וזיכך את עצמו. על כן יש חשיבות גדולה ללימוד תורה ולתפילות, שיחד עם ההקפדה על אכילת מאכלים כשרים למהדרין -

משפיעים על היהודי שיהיה זך, טהור ונקי, בעל דרך ארץ ורחמן. אז יתברך בפרנסה טובה, שלום בית, הגנה ושמירה וחיים טובים וארוכים.

על כן, יהודי צריך להבין ולדעת: שלהיות יהודי זה לא משחק! צריך לנהוג בכל הזהירות שבעולם כדי לשמור על הנשמה הקדושה של הקב"ה.

היהודי מחויב לאכול מאכלים כשרים. כיון שליהודי יש נפש טהורה ונפש בהמית, כאשר הוא אוכל מאכלים כשרים ונקיים - אז הנפש הטהורה גודלת ומתרחבת. אך אם חס ושלום, אוכל מאכלים אסורים - הנפש הבהמית גדלה. המאכלים האסורים אותם אכל, משפיעים על נפשו הבהמית להתנהג כמו אותו בעל חיים שאכל, או כמו אותה טרפה או פירות וירקות שלא עשורו או שהיו עורלה.

להתנהג כמו אותו בעל חיים שאכל, או כמו אותה טרפה או פירות וירקות שלא עשורו או שהיו עורלה. המאכלים האסורים משפיעים על התנהגות האדם, גם אם חיצונית יתלבש יפה ויראה מסודר.

מדוע ציוה הקב"ה לאכול רק מאכלים כשרים? מדוע ההקפדה על ניקוי הירקות והפירות? מדוע חשוב להקפיד בכל סוגי הטרפות בבשר ובעוף ולאכול רק כשרות מהודרות?

כדי להגדיל ככל האפשר את הנפש הטהורה ולהקטין את הנפש הבהמית, כי הנשמה היא חלק מהקב"ה. הנשמה מתחברת לרוח, ויחד הם מתחברים דרך הנפש לגוף האדם. לפי גודל הכלי שמכין היהודי - כך גודל הנשמה שיקבל. לדוגמא:

קדושת הנפש היהודית

"אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם... והייתם קדושים כי קדוש אני" (ויקרא יא, מג-מה).

עם ישראל, העם היהודי צריך להבין פעם אחת ולתמיד מה זה יהודי. עם ישראל צריך להעריך את עצמו על שהוא יהודי. יהודי נקרא בן אדם ורק יהודי נקרא בן אדם.

ליהודי יש נשמה, חלק מהקב"ה. יש לו רוח קדושה וטהורה ויש לו נפש בתוך הגוף. היהודי מְצוה ללכת על פי חוקי התורה, לנהוג לפי ההלכה ולפי חוקי ה' יתברך. הוא חייב בתפילות ובתלמוד תורה, שהם מזון לנשמה ולרוח ומשפיע על תיקון המידות כדי שהאדם יהיה זך וטהור.

היהודי מחויב לאכול מאכלים כשרים. כיון שליהודי יש נפש טהורה ונפש בהמית, כאשר הוא אוכל מאכלים כשרים ונקיים - אז הנפש הטהורה גודלת ומתרחבת. אך אם חס ושלום, אוכל מאכלים אסורים - הנפש הבהמית גדלה. המאכלים האסורים אותם אכל, משפיעים על נפשו הבהמית

למעוניינים במגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 0599-599-590 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

ב"ה

ה"מרצדס" של הקלנועיות!

כי רק אצלנו ההיגוי מול הנהג

www.galgalyaziv.co.il

054-3336886

חצי שקל, עמלק, פרה והיום השמיני

מהו הקשר בין ארבעת העניינים שבכותרת?

ניתן לומר שאלה הן הפרשיות המיוחדות שקוראים בצבור, שקלים זכור פרה והחודש. אך ניתן לומר

עוד, שארבעת הדברים האלה באים ככפרה על חטא העגל. הכיצד? מחצית השקל הניטלת מבני ישראל, באה לכפר על נפשותיכם, לא רק בגלל המניין של העם, אחרי מות שלושת אלפי איש בעגל. הכפרה היא על ידי נתינת הכסף לצורכי קדושה והשתתפות במעשה המשכן, בכסף הניתן לאדנים. לכל אחד ואחד מבני ישראל יש חלק בהקמת המשכן, על ידי האדנים שהיוו בסיס לקרשי המשכן.

היום השמיני למילואים הוא ראש חודש ניסן, הוא יום השראת השכינה במעשה ידי אדם. עד כה היתה השראת שכינה אך במקומות מיוחדים, שנבחרו על ידי הבורא להתגלות לבני אדם. מהיום השמיני והלאה, נעשה מקום על ידי בני אדם להתגלות השכינה. ויהי נעם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהילים ז), מתפלל משה ומברך את העם בהקמת המשכן ביום השמיני. יהי רצון שמעשה ידינו יכונן את השראת השכינה, ויהווה מכון לקדושה אלקית בעולם.

מצוות פרה אדומה גם היא מכפרת על חטא העגל. החוקה האלקית של הפרה באה ללמד, שעבודת ה' שלנו אינה תלויה

היסוד הכפרי של עמלק נעוץ בדעת אנושית, שהוא היסוד לתפיסת החיים. המן שניתלה על עץ הדעת, מורה שישראל אוחדים בעץ החיים. רק עץ חיים היא למחזיקים בה ורק תומכיה מאושר. אין אושר אחר בכל חיי העולם הזה, מלבד האושר הרוחני של אחיזה בעץ החיים. כדי לחיות באמת ולהיות מאושרים, חייבים להחזיק בעץ החיים והאמונה. זהו הייעוד הישראלי העומד מול התפיסה העמלקית.

הגיון אנושי והבנה שכלית, כתנאי לקיום מצוות ה'. להפך, המצווה אומרת **חוקה חקקתי וגזרה גזרתי אין לך רשות להרהר אחריה**, גם אם אינך מבין את ההגיון שבמצווה. על ידי קיום מצוות פרה אדומה, אנחנו אומרים שהדבר המחייב אותנו בעבודת ה', היא האמונה התמימה והמוחלטת ברצונו יתברך.

מעשה העגל היה הליכה אחרי הדעת. ההגיון האנושי של העם לא כפר חלילה באלקים חיים, שהתגלה על הר סיני ארבעים יום קודם. הרצון היה לעבוד את ה' על ידי אמצעי שיקשר בין העם לבוראו. כשם שלהבדיל תפילתנו בבית הכנסת לפני הבורא, איננה חלילה עבודה זרה, על אף שארון הקודש מולנו ואנו כורעים ומשתחוים לפניו (כזרי, מאמר ראשון). כך לא העלה העם בדעתו שהאמצעי שילך לפניו הוא אלקים. **אלה אלקיך ישראל** לא בא בהצבעה על העגל, אלא בהצבעה כלפי שמיא. העבודה והריקודים סביב העגל באו במטרה לעבודת ה'. אך עם כל ההגיון האנושי הזה, היתה זו עבודה זרה, מפני שה' ציווה ארבעים יום קודם **לא תעשה לך פסל וכל תמונה**.

מול ההגיון האנושי הזה עומדת הפרה האדומה ומורה שעבודת ה' אינה תלויה בגיון, היא תלויה אמונה. איננו מבינים כל דבר שבא מאת ה', אך חוסר הבנתנו אינו גורע מקיום רצונו יתברך. כך אמרו ישראל בסיני **נעשה ונשמע** והכריזו שהנעשה קודם לנשמע. הביצוע והציות לדבר ה' הוא הנמצא במקום הראשון. ראש לכל **יש לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה**. רק בשלב הבא אפשר להגיע גם לנשמע במובן של הבנה. אך אין ההבנה שלנו עומדת במקום העשייה.

כך זכרון מחיית עמלק, מבאר את היסוד הישראלי מול התפיסה העמלקית. עמלק הוא תפיסת השכל ההגיוני והרציונאלי, שבלעדיו אין ציות ואין קיום לדבר ה'. שאם יאמרו אומות העולם ובראשן עמלק, לאיזו מטרה אתם מקיימים מצווה בלתי הגיונית בעליל של פרה אדומה, עליכם

לדעת שחוקה חקקתי וגזרה גזרתי אין לך רשות להרהר אחריה. אין אנו עושים בגלל הבנתנו, אנו עושים כי כך ציוונו אבינו שבשמים.

חכמינו הבינו את הדבר ואמרו **המן מן התורה מניין? שנאמר המן העץ** (חולין קלט). בעומק דעתם שייכו חכמינו את עמלק לעץ הדעת. היסוד הכפרי של עמלק נעוץ בדעת אנושית, שהוא היסוד לתפיסת החיים. המן שניתלה על עץ הדעת, מורה שישראל אוחדים בעץ החיים. רק עץ חיים היא למחזיקים בה ורק תומכיה מאושר. אין אושר אחר בכל חיי העולם הזה, מלבד האושר הרוחני של אחיזה בעץ החיים. כדי לחיות באמת ולהיות מאושרים, חייבים להחזיק בעץ החיים והאמונה. זהו הייעוד הישראלי העומד מול התפיסה העמלקית.

בהר סיני פסקה זוהמת הנחש הקדמוני מגן עדן (שבת קמו). כאן נפתח עולם חדש של בריאה רוחנית כגן עדן קודם החטא. אך מעשה העגל של העם, החזיר את ההבנה שאפשר ללכת אחרי הדעת האנושית, ולעבוד את ה' על פי התפיסה הרציונאלי. פרה אדומה היא המורה שאמונה היא המקום הראשון והדעת היא המקום השני.

כדי להגיע ליום השמיני הוא ראש חודש ניסן, יש לעבור שבעה ימים של מילואים. במילואים ממלאים את הידיים למשימה, מתרגלים ומתכוננים לקראת היעד. אהרן ובניו היו צריכים לתרגל את העבודה שבעה ימים, כדי להתכונן לעבודת ה' במשכן. מעשרים ושלושה לחודש אדר, יש לעשות הכנות לקראת היום הגדול שנטל עשר עטרות (שבת פז).

כך על כל יהודי למלא את ידיו בחודש אדר, להתכונן ולתרגל את עצמו לפני ראש חודש ניסן. אי אפשר לצלוח את החודש הראשון לחודשי השנה בלי הכנות ותרגולים. לא די בקניית מצות יין ושאר צרכי החג המתקרב, יש צורך בהכנות נפשיות גופניות ורוחניות, כדי לזכות ליום הגדול הזה, וממנו להמשיך לחג הגאולה ולראש השנה לאמונה.

רק מה שצריך והכי בזול!

מחסני מזון
אושר עד

אשדוד, אזור התעשייה רח' בעלי המלאכה 6
ירושלים, רח' בית הדפוס 27 גבעת שאול
בני ברק, אזור התעשייה רח' הקישון 5
מגדל העמק, א. התעשייה הדרומי ליד האצטדיון
קרית ביאליק, אזור התעשייה רח' הנס מולר 6

עונג שבת - מתוך הספר "אביהם של ישראל" ח"ג,
על מרן הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל

פיס כפול

יהודי אחד שזכה בפיס, פקח עיניים והחל להתלבש ולבלות ברמה גבוהה משהיה רגיל בה. הוא החל לאכול במסעדות יוקרה ולנסוע במכוניות פאר ואימץ לעצמו סגנון חיים לא לו. לפתע גם אשתו לא נראתה לו יוקרתית דיה והוא הגיע לבית הדין במטרה לגרשה.

כשהגיעו לבית הדין, שאל הרב זצ"ל את האישה מה דעתה על הגירושין. האישה השיבה שעד הזכייה בפיס לא היו ביניהם שום סכסוכים, אלא הכול היה באהבה, אחווה, שלום ורעות. מאז שנחת עליהם האסון של הזכייה בפיס, החיים שלה בבית הפכו לגיהנום והוא רוצה גירושין.

הרב פנה אל מי שפנה ושאל אותו האם הוא רוצה לזכות בעולם הבא. השיב לו הלה: בוודאי. אמר לו הרב: גם אם אצטרך לגעור בך ברבים ולבזות אותך? אמר לו הלה: כן. הדריך אותו הרב מה לעשות והסכים.

לאחר כמה ימים, בעת שהרב ישב בדיון עם בני הזוג, נכנס אותו אדם ולחש על אוזנו של הרב: "אנא בכוח גדולת ימינך תתיר צרורה". הרב אמר לו בקול תקיף: "לא". האיש מתקרב לאוזנו של הרב וממשיך לומר לו בלחש: "קבל רינת עמך שגבנו טהרנו נורא". אף אחד לא שמע את הדברים מלבד הרב, אבל הרב עושה עצמו ככועס קצת ואומר לו בקול רם: "תתבייש לך, זה אסור מה שאתה רוצה".

אותו אדם ממשיך ללחוש על אוזנו של הרב בשקט מול עיני בני הזוג, הם רואים את האיש לוחש אבל לא יודעים מה לוחש: "נא גיבור דורשי ייחודך כבבת שמרם". הרב הופך אדום כולו מכעס, כביכול, ואומר לו בקול שבני הזוג ישמעו: "היא עדיין אשת-איש. איך אתה נותן עיניך באשת-איש? תתבייש לך".

והאדם מתכופף שוב ולוחש על אוזנו של הרב את המשך "אנא בכוח", והרב ממשיך לגעור בו: "זו פריצות. זה אסור מה שאתה רוצה". וכך הוא עולה ברמת ה"כעס" עד שהבעל שרצה לגרש את אשתו ניסה להרגיע את הרב ולגעור באדם הזה שמכעיס כל כך את הרב. ללא הצלחה.

כשיצא אותו אדם מחדר הדיון, שאל הבעל: "למה הרב כועס כל כך בגלל האיש הזה?" והרב אמר: "איזו חוצפה ירדה לעולם, אני לא מאמין". והוא ממשיך ושואל: "מה הוא רצה?" "זה לא יפה אפילו לומר", משיב הרב.

"מה?" שואל הזוכה העומד בדין בסקרנות שעולה. "זה קשור לגירושין שלכם. הוא נתן את עיניו באשתך. היא נאה בעיניו והוא ביקש ממני לזרז את הגירושין. הוא רוצה להתחתן איתה. אמרתי לו שהיא עדיין אשת-איש ואסור לו להסתכל על אשת-איש. ובכלל, אולי יהיה שלום ביניכם. אבל הוא התעקש, כפי שראית".

הרב נראה כעוס מאוד וביקש מהמזכיר שיביאו לו כוס מים להירגע. הוא ביקש מבני הזוג שלפניו שיסלחו לו, אבל הוא כעת מאוד כועס ולא יכול לדון בעניין שלהם והוא מבקש מהם שיבואו בפעם אחרת. סיפר הרב וסיים, שבני הזוג מעולם לא חזרו לבית הדין. הבעל הבין כנראה, שה"פיס" האמיתי הוא דווקא אשתו.

"לפעמים הנפילה והירידה - תכלית העלייה.
כי עיקר הנפילה, כדי שיתחזק
ויחזור ויתחיל ויחדש חיותו ומוחו"
(רבי נחמן מברסלב)
מאורות ישראל

הפסוק

"וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם" (ט, כב)

קרי "ידיו" וכתוב "ידו" - לומר לך, שבאמת נשא את שתי ידיו לברכת כהנים, אלא הצמידן זו לזו כך שנראו כיד אחת, ולכן כתיב "ידו" (שער בת רבים).

הן הכהנים לא היה להם שום רכוש משלהם, וכל מחייתם היתה רק על מתנות הכהונה.

לפיכך לא היה יאה להם לברך את ישראל, שכן נראים היו הדברים כאילו אינם מתכוונים בברכתם אלא לגופם, מאחר שתלויים הם בעם ונהנים מן הברכה השרויה עליו.

אבל מעתה, כאשר ברך אהרן את העם מתוך יוזמת עצמו ומרצונו הטוב, הרי הוכיח בזה שבעצם טבעו הוא בכך, לברך את ישראל, ולכן זכה עתה גם במתנות כהונה וגם בנשיאת כפיים, לו ולדורותיו עד תחיית המתים. לפי שבטבעו אין בשני הדברים הללו משום ניגוד וחוסר תאימה כלל... (בשם אדמו"ר רא"מ מגור זצ"ל).

נר לרגלי
דברך ואור לנתיבותי...
הישיבה הגבוהה - בטבריה

בס"ד

תאיר נרי
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

הישיבה הגבוהה "נר לרגלי"

בעיה"ק טבריה

מסלולי אמת

להיות חלק מבית מדרש שוקק חיים

לימוד גמרא בעיון אליבא דהלכתא
לימוד ש"ס בבקיות וביסודיות, תכנית לשלוש שנים
לימודי אמונה וחסידות כפיתוח האישיות ובקשת אלוקים

להיות

כעובד ה' המבקש להעצים את כוחות הנפש
מתוך העמקה ולימוד בחבורה.

להתחבר

ולחבר את הלימוד בבית המדרש לעשייה
חברתית-ציבורית עם-עם ישראל בטבריה:
קירוב לבבות, פעילות עם בני נוער,
בית מדרש קהילתי, פרויקט בר-מצווה ועוד...

ללמוד

בבית מדרש חם, תוסס באווירה נעימה
ומיוחדת עם הקדושה האופפת את עיה"ק
טבריה.

15 שנות אהבה מוסלן להיות שותף

הרב גליה | 054-9900630 | הרב אליאזר | 052-6735749

"אוהיל יום יום אשתאה. תמיד עיני צופיה.
עברה נא ואראה אדמת קודש טבריה"

